

RUGACIUNE

Poem de Liana Tauber

Muzica
Serban Nichifor

Grave

Organ

$\text{♩} = 60$

mf

Organ

11

f

Organ

20

ff

Organ

30

fff

20-I-2024

LIANA TAUBERG

RUGĂCIUNE

Coboară, Înger al Înțelepciunii,
Călăuzește pasul rătăcit,
Adu-mi și mie liniștea minunii
Pe care-o strigă sufletu-mi rănit!

Călăuzește gura care tace,
După ce-a pus povara fără vină,
Pe gândul ce tânjește după pace,
Și noapte peste mica mea lumină!

Te chem acum, în ceasul de durere.
Mi-ai dat cândva harul tămăduirii!
N-am căutat nici fală, nici avere,
Iar darul meu e să mă opun firii!

Să înving uneori abisul morții
Al bolii și al suferinței.
Nu pot mereu înfrânge mâna sorții
Dar nu mă lăsa pradă neputinței!

Coboară, Înger al Înțelepciunii,
Călăuzește mintea-nfierbântată,
Ce a căzut ușor pradă minciunii
Și stă lângă prăpastia căscată.

Dar vede drum de aur unde-i ceață,
Și viață nouă în șarlatanie,
Căldura mâinii mele -o simte gheață,
Si îmi privește știința drept prostie.

Dacă puterea mea vindecătoare
Călăuzește mii de pași pierduți,
Te rog, pune în locul ceții soare,
Nu doar în ochii- unor necunoscuți.

Ci și pe unde gândul ostenit
Își irosește în zadar căldura,
Se prabușește-n juru-i ce-a zidit,
Și își primește ca răspuns doar ura.

Dacă e cineva acolo sus,
Să îmi audă glasul-ndurerat!
Puterea mea nu-i încă la apus!
Și unde e iubire, nu-i păcat!

În prag de Sfântă sărbătoare,
Acolo unde e CREDINȚĂ,
Trebuie sa fie loc pentru IERTARE
Și pentru îndurare și căință!

Coboară, Înger al Înțelepciunii
Și stinge dorul ce se zbate-n van.
Adu-mi și mie liniștea minunii
Ce-o cer, smerită, la sfârșit de an!